ADEVĂRURI NEVĂZUTE

M-am gândit că ar fi frumos şi interesant să închei acest capitol despre misterioasa ţară a geţilor făcând un fel de recapitulare a descoperirilor pe care oamenii simpli însetaţi de istorie şi adevăr le-au făcut în căutările lor pentru aflarea minunăţiilor ascunse al acestui popor căruia i s-a furat trecutul glorios şi căruia i s-a distrus civilizaţia înfloritoare.

Când se vorbeşte despre altceva decât ceea ce se învaţă în şcoli, întotdeauna este cineva care te pune la punct cu explicaţii savante despre probele incontestabile pe care illuminaţii ţi le bagă în cap de mic copil, pentru că este important ca tu să ştii, să spui şi să susţii doar ceea ce te învaţă ei că este adevărul incontestabil.

Să vă dau un exemplu: bănuiesc că marea majoritate a auzit că din ce în ce mai multe persoane susţin că geto-dacii nu au vorbit limba romanilor cuceritori ci că de fapt romanii vorbeau limba geto dacilor. Unul din argumentele cele mai importante care vin în sprijinul acestor afirmaţii este faptul că niciodată un popor nu ar putea să îşi uite limba străbună decât în cazul în care ar pieri, deci nu ştiu cum ar putea să se uite totul de-a lungul a doar 168 de ani de dominaţie şi în condiţiile în care doar 14% din teritoriul său este ocupat de o altă naţiune. Ar fi o aberaţie istorică pe care niciun om de bun simţ nu ar putea să o susţină sau să o dovedească.

Aceste învăţăminte mincinoase pe care şcoala le impune cetăţenilor de mâine ai României, devin un adevăr pentru toţi cei cu care se vorbeşte despre aceste lucruri pentru ca niciunul nu încearcă să se convingă dacă ceea ce i se spune este şi adevărat. Spun acest lucru pentru ca în realitate, această minciună ordinară perpetuata de 2000 de ani din generaţie în generaţie şi care a devenit un „adevăr" se poate demola uşor.

Cereţi profesorilor voştri harta Daciei lui Decebal. În mod normal ar trebui să vă arate acesta harta:

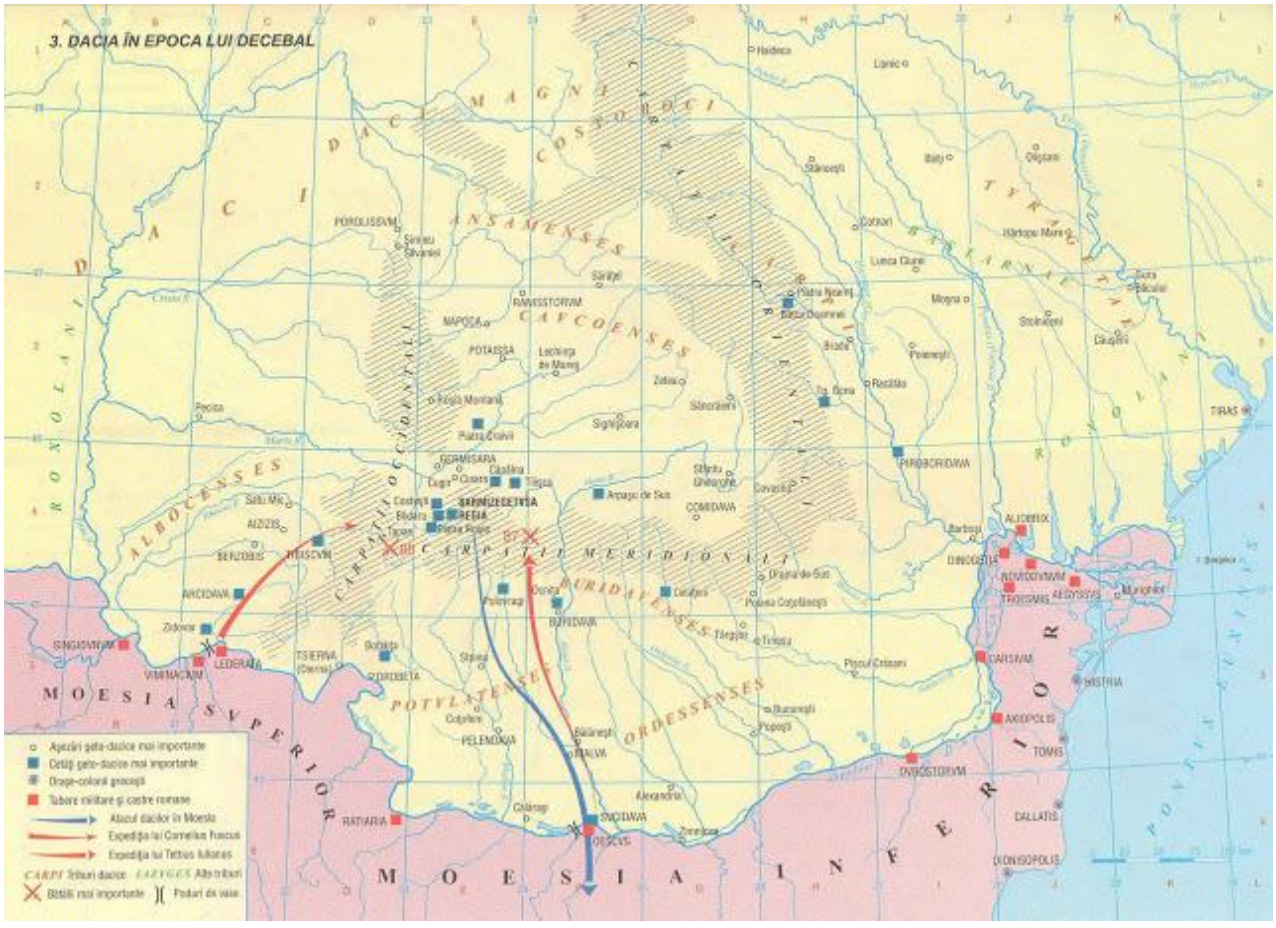

Vedeţi cât de vast era teritoriul Daciei în acea perioadă? De la Tisa până la Tyras, iar în partea de nord cred că până dincolo de Ucraina actuală. În partea de sud a Dunării toate teritoriile erau ale romanilor, aşa cum ne arata toate hărţile cunoscute. Ce s-o fi întâmplat de au devenit romane acele locuri? De ce s-ar fi dezlipit ele de Dacia mama când pericolul bătea la uşa?

Eu am mari dubii că ar fi fost aşa pentru ca acest lucru nu prea stătea în firea marilor conducători ai acestei tari care nu erau vânzători de tara aşa cum sunt cei actuali. Dacă acest lucru ar fi fost real, eu cred că Decebal ar fi făcut un pact de autonomie pentru acele teritorii cu conducătorii lor care ar fi cerut dezlipirea de Dacia. Acest lucru se face de când lumea, dar nu îmi rezulta a fi fost făcut vreodată în acest caz.

Dar nu vreau să descriu aici dubiile mele ci realităţi care deşi sunt sub ochii oricui nu sunt văzute.

Iată, mai jos harta cu teritoriul Daciei ocupate de romani. Puteţi să căutaţi cate hărţi veţi dori. Toate vă vor arăta acelaşi lucru, adică o Dacie foarte apropiata ca teritoriu cu cel al actualei Romanii, astfel încât să se creadă ca de fapt mai toată Dacia a fost ocupată de către romani. Realitatea este ca doar 14% a fost teritoriu roman şi nu toată Dacia aşa cum se încearcă să ne facă să credem.

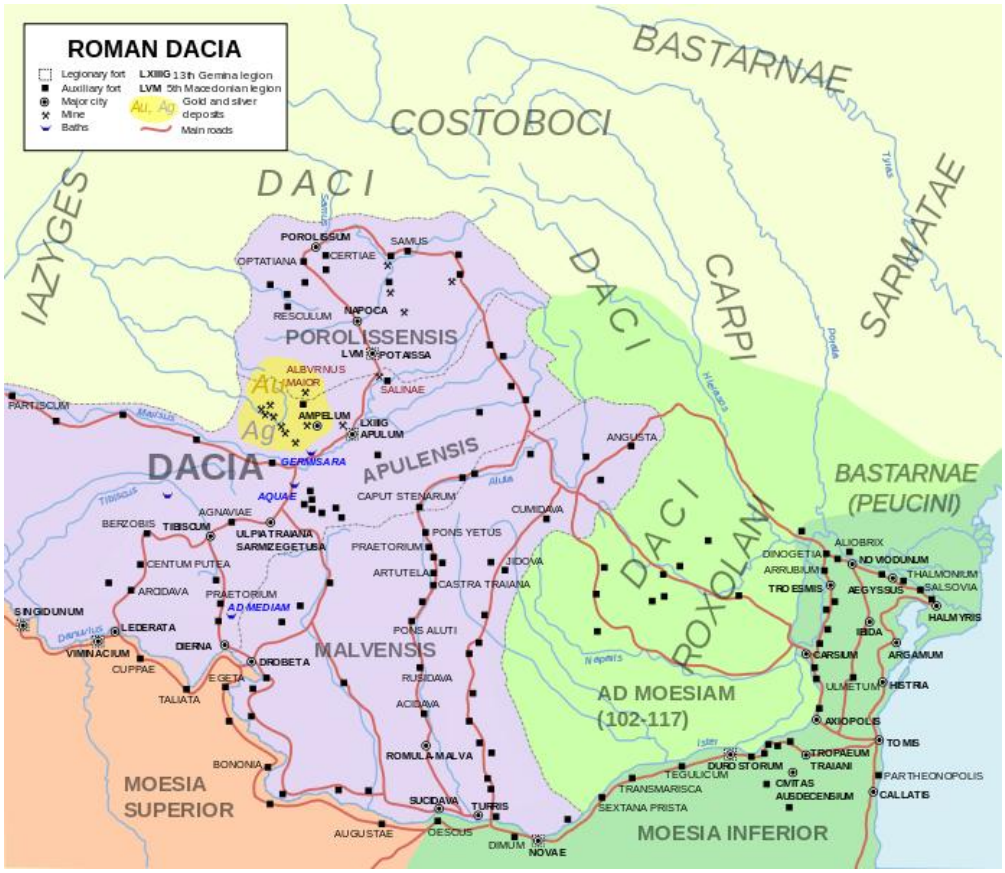

Pe lângă faptul că ni se spune ca noi nu am avut o limbă proprie, ni se impune să credem că la început eram un popor de barbari necivilizaţi. Aş vrea atunci să ştiu de ce romanii civilizatori au distrus cele mai importate şi mai înfloritoare cetăţi geto-dace? De ce au venit să jefuiască aurul acestei tari care era mai bogata decât tot imperiului roman care s-a salvat cu ajutorul bogăţiilor barbarilor? De ce beau geto-dacii numai din cupe de aur, de ce erau cei mai temuţi duşmani ai romanilor, de ce tremura însuşi Cezar în faţa lui Burebista şi mai presus de toate de ce dintre toate popoarele cucerite, au fost singurii care au meritat cel mai mare monument arhitectural care să imortalizeze înfrângerea lor, tocmai în inima ROMEI??? DE CE?? Erau mii de popoare care au fost cotropite de romani. De ce tocmai un popor considerat pe jumătate aborigen, a trebuit glorificat la Roma?? Nu vi se pare ca ceva pute?

Eu doresc să scot în evidenta urmele antice pe care poporul de eroi ai antichităţii l-a lăsat pe aceste meleaguri şi care după oamenii de ştiinţă cu creierul spălat în râuri de bani pentru a ascunde adevărul, sunt considerate opere ale naturii, eroziuni, acţiuni ale vântului şi apei sau rămăşiţe ale trecerii altor popoare prin aceste locuri. Păi… ia sa vă facem să vă fie ruşine, mai vânduţilor!

M-am dedicat aflării adevărului şi nu mă pot opri. Caut, cercetez, întreb, constat, schimb, cotrobăi prin unghere şi cotloane de mult uitate ale istoriei pentru a reuşi să scot la lumina ceea ce ne-a fost furat, falsificat, ascuns, sau distrus. Căutările mele s-au extins în multe domenii, am ajuns să înţeleg sau să cercetez ceva la care nici cu gândurile nu am făcut-o pentru că nu am crezut ca toate se leagă ca o pânză de păianjen fără sfârşit, nu am crezut ca răul a ţesut zale nevăzute şi a cuprins tot.

I tot acest zbucium fără sfârşit nu aş fi reuşit să am atâtea dovezi fără ajutorul vostru, al celor care mai cred încă ca adevărul va ieşi la suprafaţă, al celor care caută neîncetat ca şi mine bucăţelele de puzzle care au fost desprinse şi aruncate în cele patru zări pentru a nu mai reconstrui niciodată ceea ce ne-a fost negat de mii de ani.

În acest articol am să reunific tot ceea ce multe persoane demne şi neobosite au scos la lumină. Voi începe cu o descoperire făcută de un om care se dedica mult căutării adevărului, o persoană care, ca şi mine, nu crede ca mama natura a făcut ea tot prin munţii geto-dacilor aşa cum ne învaţă elita masonica în şcolile de spălat creierul. Am dorit să încep cu el pentru că îmi place tare mult cum gândeşte şi cum reuşeşte în câteva cuvinte să spună exact esenţialul a ceea ce a descoperit sau a constatat.

Numele lui este George Grigorescu (BELSIM) şi iată o parte din descoperirile şi reflexiile sale pe care le împarte cu toţi cei care urmăresc ceea ce descoperă, pe blogul sau:

http://belsim.wordpress.com/2012/07/26/ipoteza-de-fotografie-megaliti-babele-13 – 5/

CROCODILUL DE LÂNGĂ SFINXUL DIN BUCEGI

„Am captat fotografia unei stânci de dimensiuni impresionante, însă fără valoare imagistica din imediata apropiere. Stanca este evidenta! Se poate observa cu uşurinţă forma unui crocodil, reptila, cu tot ce include el: cap, bot, ochi, labe, coada, chiar solzi dacă lăsăm un pic imaginaţia sa se desfăşoare. Am asemuit-o cu o fotografie a unui crocodil autentic din zilele noastre pentru o mai bună „revelaţie”.

GETUL DE LÂNGĂ SFINX

„Planşa pe care o prezentam astăzi este un chip surprins în orele amiezii, poate 14: 00. Nu găsesc foarte multe de spus despre el. În mod cert este cineva cu rol deosebit în istorie, altfel chipul sau nu ar fi fost sculptat în piatra! Seamănă foarte mult cu un chip de get, cu cuşma, barba, în fine, un chip puternic şi dârz. Am alăturat mai jos o figura a unui get din muzeele naturale ale Romei. Acum, judecaţi şi voi!

Dacă imaginea de pe Sfinx este imaginea lui Decebal de pe Columna Traiana, se cam schimba istoria, nu-i aşa? Şi asta foarte, foarte mult! Ceea ce ne împinge să înţelegem sub comanda cui s-a făcut Columna".

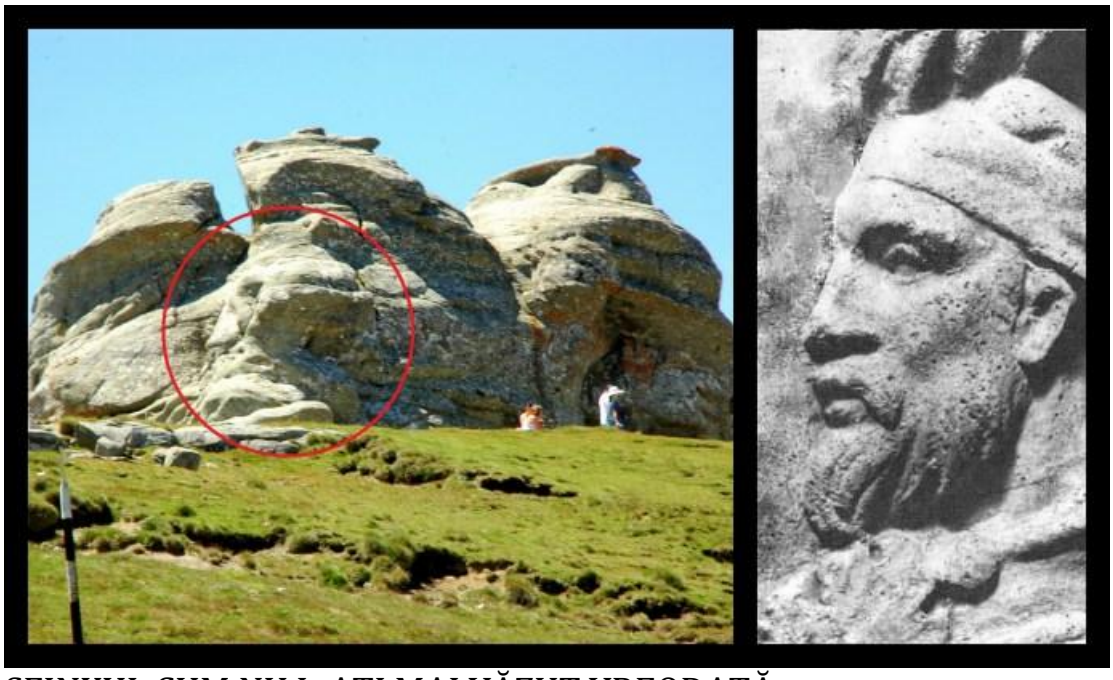

SFINXUL CUM NU L-AŢI MAI VĂZUT VREODATĂ

„Sfinxului din Bucegi, i s-a etichetat deja apariţia: „Monument natural geomorfologic"!!! Are plăcută de lemn lângă el. Cum adică „monument natural geomorfologic"? Adică e făcut de ploi, zăpezi, vânt şi alte situaţii atmosferice. Imaginea clasica se comporta şi ea în funcţie de unghiul de unde este privita. Spre exemplu, dacă este privita din lateral dinspre V, profil total, atunci gura sa căpătă bot de maimuţă. Dacă este privit frontal, din NV, aceasta caracteristica devine imprecisa, dispare transformatoriu pentru o nouă figura. Acum apare cel de-al treilea element: Se referă la dentiţia sa care apare din ambele unghiuri. Dentiţa prezintă 2 dinţi (i-aş numi canini dar mi-e teamă sa nu cad în eroare) inferiori proeminenţi, mari, ieşiţi din cavitatea bucală, dinţi normal conturaţi în partea laterală, ca şi cum nu ar fi acoperiţi de buze. Buzele se văd şi ele, însă nu acoperă mare parte din dinţi. Ma face să cred, ca dincolo de a fi fost un laborator, tot acest ţinut a fost un mare consiliu al mai multor civilizaţii. Un consiliu care a pus la cale un plan de populare al planetei. E ceea ce mi se pare plauzibil în momentul acesta".

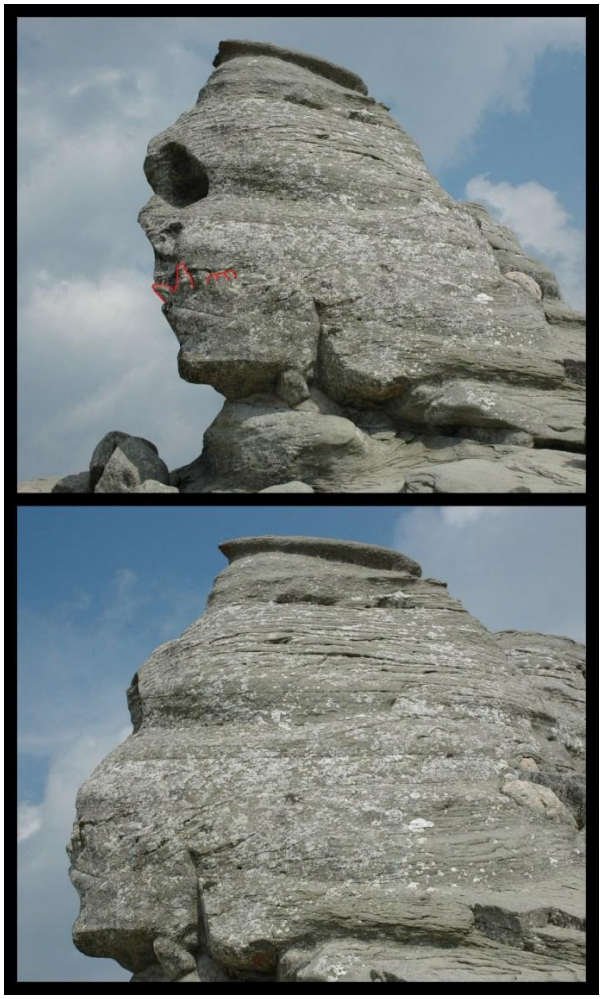

„Dacă ar fi fost construiţi sub ape, as putea accepta o ipoteză: aceea a colaborării cu sirenele. Nu-mi pare viabil dar nu aş fi afirmat asta dacă nu aş fi întâlnit pe blogul lui Kotev1.000 un articol cu o nimfa. Real sau nu, dentiţia şi forma gurii aduce cu cea a Sfinxului”.

În afară de acesta particularitate pe care milioane de oameni nu au observant-o la Sfinx, deşi s-au făcut miliarde de fotografii cu acest megalit „sculptat de natura”, dar care începând cu aceasta fotografie nu va mai putea fi niciodată categorisit astfel de nimeni,

prietenul nostru George Grigorescu mai observa şi alte lucruri interesante. Înainte de a vă vorbi despre ele, am să vă alătur fotografia făcută anul acesta de către un alt împătimit al căutării istoriei noastre: Constantin Jipa, cu care am vorbit despre acest subiect înainte de a pleca pe Bucegi şi care a făcut o fotografie care conforma ceea ce ne-a spus George Grigorescu. Iat-o:

Spuneam deci ca mai exista o particularitate interesanta a sfinxului din Bucegi despre care ne vorbeşte tot George Grigorescu: toată acesta megalitica sculptura este brăzdată de stranii linii care urmăresc o anumită traiectorie NV-SE, pe care el le explica astfel:

„Astfel, în fotografia de mai jos, am încercat să stilizez în linie punctata pe acestea liniile care apar în trei secţiuni diferite, iar numărul lor diferă de la una la alta. Avem, aşadar, linia ochilor, două linii ale pometţilor şi trei linii ale buzelor. Cu cât coboară, cu atât numărul lor creste.

Sfinxul este „cioplit" şi pentru aplicarea lespezilor sau pentru conturarea unor chipuri s-a folosit piatra topita sau „mortar". Ceea ce ne duce cu gândul ca nu toate chipurile ce apar pe complexul Sfinx datează din aceeaşi vreme. Mai ies în contrastul sculpturii megalitice şi perechi de găuri (cate două găuri) aşezate paralel în preajma liniilor".

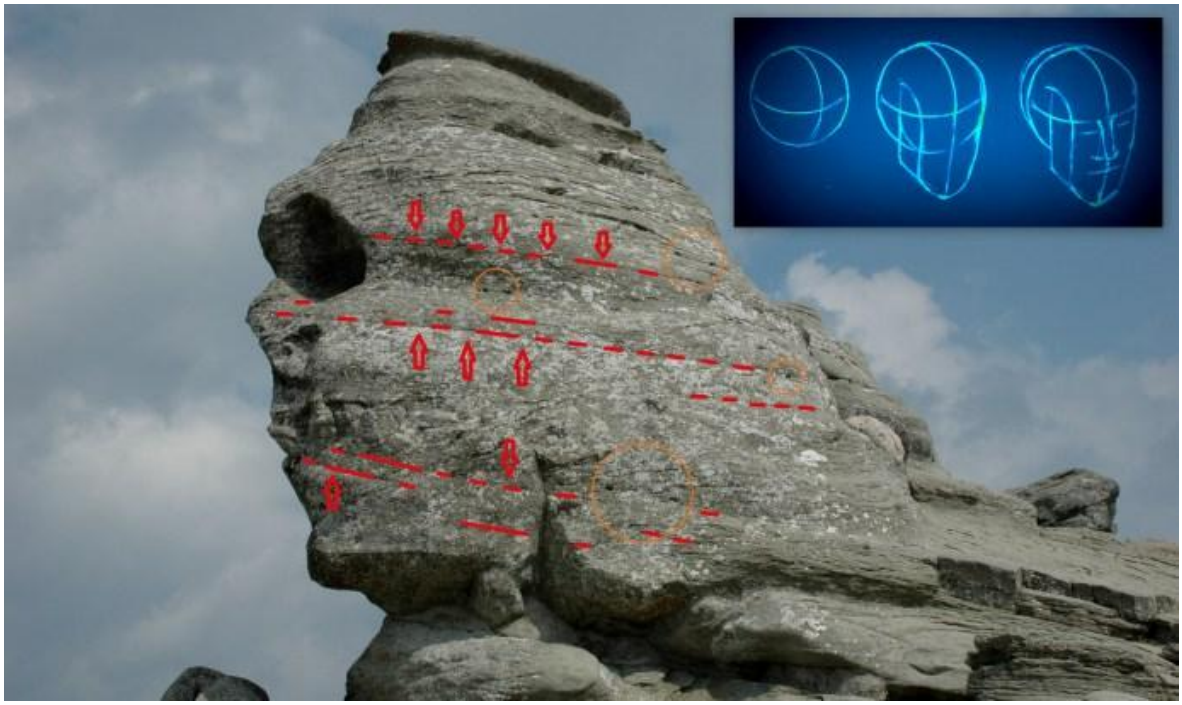

Dar găuri de factura artificiala nu apar doar pe figura sfinxului ci şi pe alţi megaliţi consideraţi de către aceeaşi oameni de ştiinţă, „opere ale naturii” Este vorba de patru „puncte” sub forma de găuri care apar pe câţiva dintre ei. Oricât s-ar strădui ei oamenii de ştiinţă corupţi şi miile de „botanişti” (adică cei care pun botul la explicaţiile lor), niciunul nu ne va putea lămuri cum a putut ea mama natura să facă aceste foruri perfect simetrice în aceste figuri antice, aşa cum ni le prezintă tot George Grigorescu.

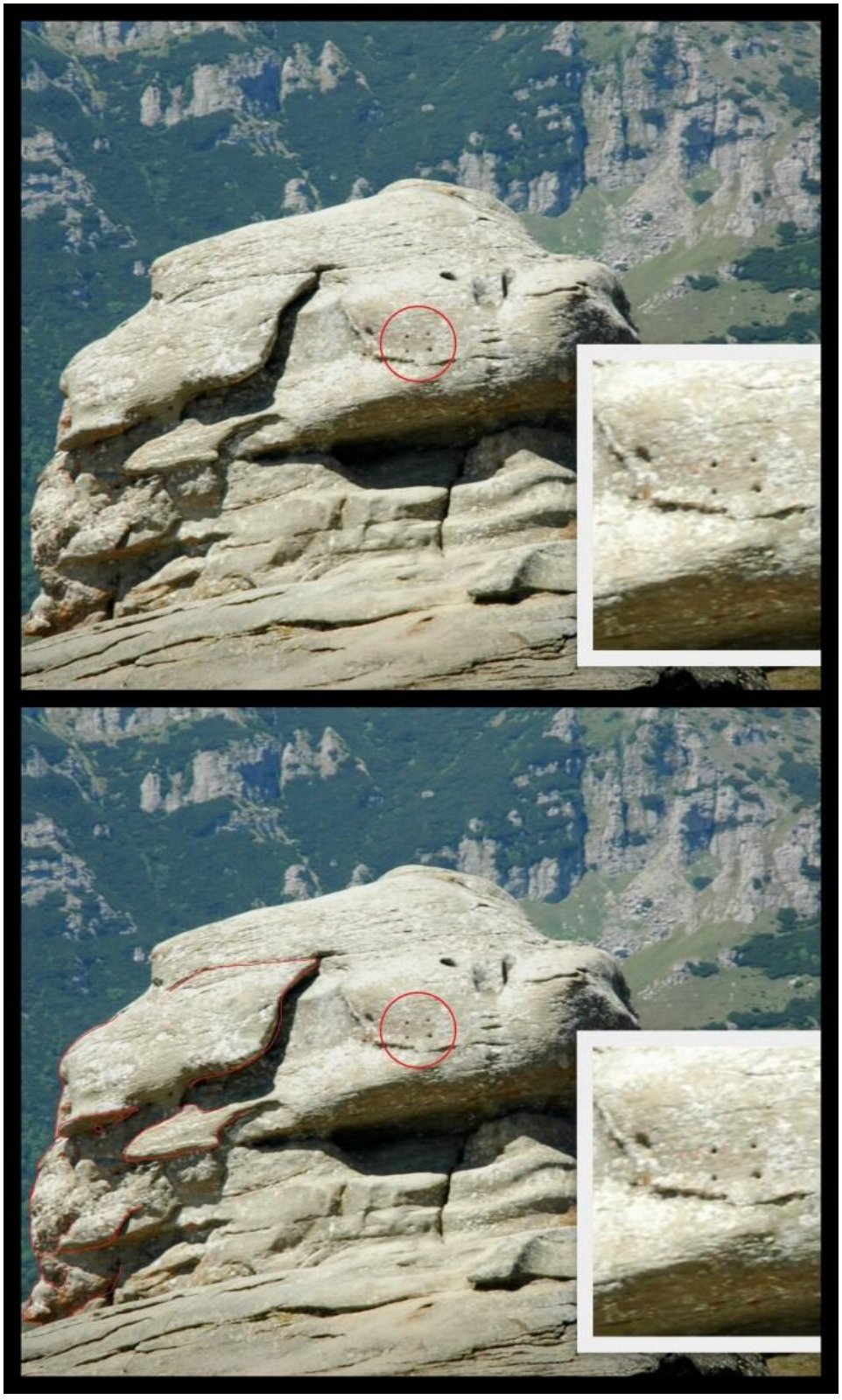

Romanii au inventat o poveste destul de drăguţă pentru o construcţie destul de stanie care se găseşte pe teritoriile lor şi care în mod sigur datează de pe vremea înţelepţilor etrusci care cu siguranţă au plecat tot de aici, de pe meleagurile getice, aşa cum am precizat într-un alt articol.

Ceea ce doresc să scot în evidenta este altceva… dar să vă povestesc o legendă care pe cât ar pare de straniu, are ca protagonişti pe Apollo, zeul dacilor şi pe cea care nu a dorit să devină preoteasa sa pentru a nu-şi piede verginitatea. Este vorba de Sibilla Cumana, preoteasa care sevea ca oracol al lui Apollo în oraşul Cuma. Ea se găsea lângă lacul d'Averno într-o grota cunoscuta cu numele de Atrio della Sibilla unde scria pe frunze de palmier poruncile primite. Era la fel de cunoscuta, zic ei, ca renumitul oracol al lui Apollo din Delfi-Grecia.

În 1932 se descoperă o galerie trapezoidala orientată N-S, galerie despre care se spune că ar fi fost grota în care preoteasa lui Apollo a locuit şi unde scria poruncile primite. Capătă o însemnătate fantastica şi în scurt timp devine unul dintre cele mai atrăgătoare puncte turistice. În jurul acestei galerii drepte se ţes cele mai stranii şi neînţelese legende deşi dacă ar fi privita prin ochii realităţii pare galeria giganţilor.

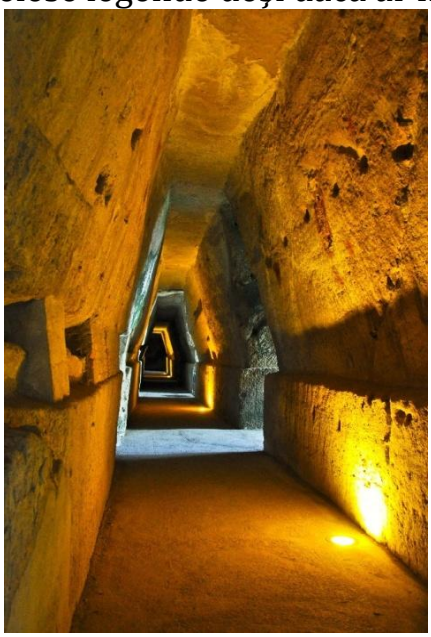

Foto dreapta: Wikimedia, Foto stânga: Armando Mancini (http://www.fotocommunity.it/pe/pe/cât/8808/display/18991740)

Ceea ce fascinează cel mai mult este forma sa trapezoidala şi faptul ca fiind luminata din loc în loc da impresia de infinitate fără sfârşit. Am dorit să mă opresc asupra acestei minunăţii a lumii antice datorită faptului că am fost fascinată de felul în care sunt făcute galeriile de la Roşia Montană. Desigur a ca lumea academică şi „botaniştii" (cei care pun botul la ce spune elita) îmi vor spune că este normal să se asemene, datorită faptului că romanii au făcut galeriile, dar eu mă încăpăţânez să susţin că este o imposibilitate aceasta afirmaţie şi iată de ce.

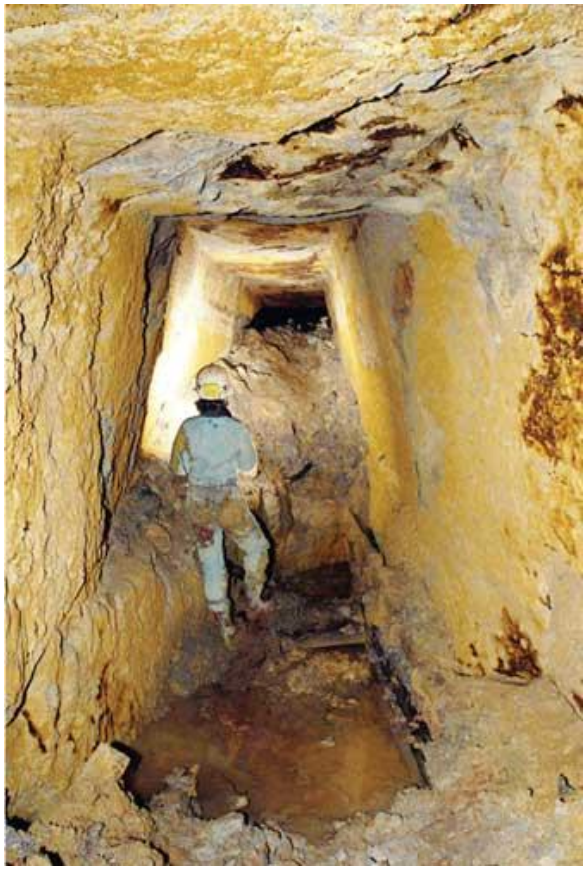

Galeriile de la Roşia Montană

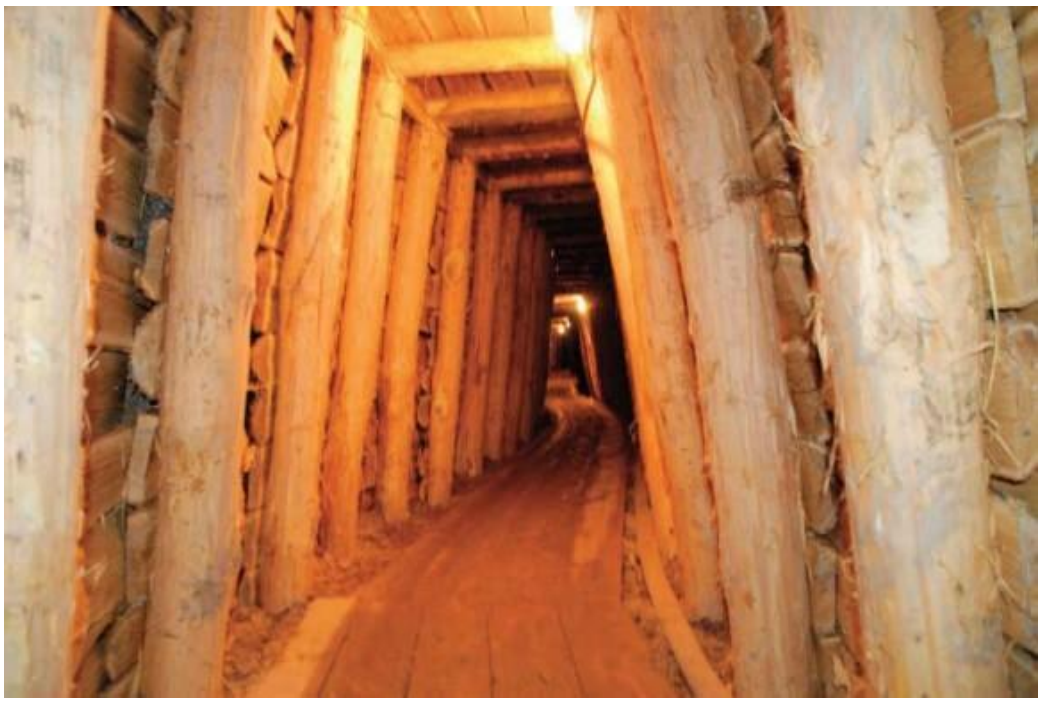

Nu e aşa ca cele două galerii aflate în tari diferite sunt, nu asemănătoare, ci identice?… bla, bla, bla… romanii. Nu este adevărat. Este încă o minciună perpetuata de-al lungul celor 1900 de ani care a devenit adevăr pentru mulţi. Iată de ce:

Înainte de epoca romană pe aceste meleaguri exista o populaţie care construia aşezările sale cu acesta particularite pe care au lăsat-o adânc săpată în piatra pe care au modelat-o ca pe lut, nu numai în galeriile miniere care îi aparţineau sau în galeria Sibillei Cumana din Italia. Nimeni nu va putea să spună ca aceste construcţii au fost romane sau făcute de cine ştie ce alta naţie pentru ca suporturi pentru acesta explicaţie nu exista, în schimb pentru ceea ce spun eu sunt destule ca să le tremure fundul pe scaunele cele

înalte, pufoase şi confortabile de unde decretează minciuni şi falsitate.

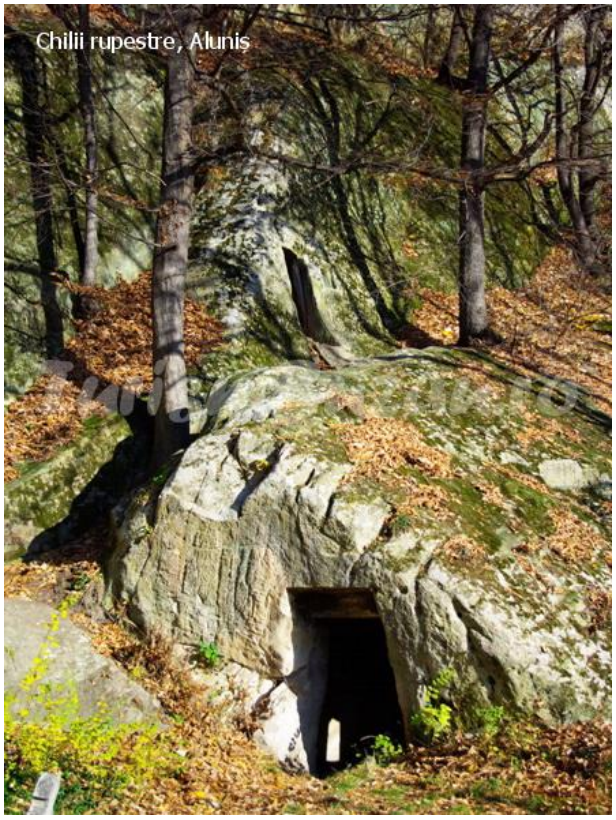

Rupeşte Aluniş/Buzău

Canaraua Fetii – Constanta

Nu e aşa că este destul de neînţeles cum se face ca şi pe plaiurile mioritice se construieşte la fel ca în Italia încă dinainte de epoca romană??? Booo, o fi doar un caz!

Haideţi să mai mergem printre minunatele mărturii ale unei civilizaţii de mult apuse dar care parca astăzi, mai mult decât oricând doreşte să fie redescoperita şi să îşi reia locul pe care îl ocupa cu adevărat în storia lumii

SCRIEREA NURAGICA DIN BUZĂU

Am scris acum ceva timp un articol intitulat „Tara Luanei ne dezvăluie secrete noi”, unde am prezentat o serie de fotografii destul de interesante primite de la cititorii mei. Printre ele se afla şi fotografia unei pietre găsite în Buzău de către Mihai Stanciu, piatra care are incizate semne stranii, urme ale unei scrieri antice.

Iată piatra cu pricina şi articolul:

http://extratereştriiprintrenoi.wordpress.com/2013/09/16/tara-luanei-ne-dezvăluie-secrete-noi/

Sincera să fiu, nu m-a interesant atât de mult studierea acelor semne pentru că eram incantata de faptul ca şi la noi se mai găsesc urme care atesta faptul ca din cele mai vechi timpuri ţinuturile noastre au fost scena unei civilizaţii complexe, o civilizaţie care a lăsat urme pe tot pământul.

Cu două zile în urma am citit în ziarul News Buzău un articol intitulat: „Exclusiv Din tara Luanei: Cea mai veche inscripţie de pe fata pamatului!" Citind articolul realizez ca vorbeşte despre scrierea care se găsea pe piatra prezentata şi de mine în articolul meu.

Aici articolul: http://www.newsbuzau.ro/index.php/eveniment/7851-foto-exclusiv-din-tara-luanei-cea-mai-veche-inscriptie-de-pe-fata-pământului html

Lucrul m-a făcut extrem de curioasa şi am început să privesc piatra cu alţi ochi pentru ca dintr-odată viziunea mea s-a mărit şi am realizat că am în faţă o tăbliţă de piatra pe care oamenii zonei au călcat-o de miilioane de ori în drumul lor către răul Fizici.

Mihai Stanciu a făcut tot posibilul să afle ce fel de scriere este aceea şi cam care ar fi perioada în care ar fi putut să fie inscripţionată piatra cu pricina. Din Turcia, de la nişte profesori universitari afla că ar putea fi vorba de o scriere extrem de antica dar nu i se

precizează încă niciun fel de cultura căreia i-a aparţinut. În schimb i se spune compoziţia materialului din care este făcută.

La o privire mai atentă, mi-am dat seama că aceasta scriere pentru mine nu era noua pentru ca studiasem nişte pietre care conţineau cam aceleaşi ciudate liniuţe, puncte, cruci, sau alte desene atunci când am fost în Sardenia. Acolo s-au descoperit resturile unei civilizaţii grandioase, oseminte umane gigantice, singurul zigurat existent în Europa, puţuri, construcţii şi ziduri care au o tehnică foarte antica, dar de dimensiuni gigantice.

Acesta civilizaţie care putea să fie mai vechie decât paleoliticul, poseda o scriere proprie, o scriere care s-a făcut exclusiv pe piatra. Marco Marlini, cercetătorul care a atestat autenticitatea Tăbliţelor noastre de la Tartaria şi care a adus probe covârşitoare care susţin teoria conform căreia scrierea a apărut prima dată în Europa de-a lungul Dunării, a studiat şi aceasta scriere care se numeşte nuragica. Nuragii erau locuitorii antici ai Sardeniei, numiţi şi poporul Shardana.

Iată câteva dintre pietrele studiate de Merlini care dacă se privesc mai cu atenţie se pot considera fără echivoc surorile pietrei găsită de Mihai Stanciu. Când Merlini a venit aici ca să se intereseze de Tăbliţele de la Tartaria, nimeni nu i-a spus ca mai avem şi alte scrieri antice de când lumea şi prin alte părţi ale României. El a scris o carte care a pus pe foc lumea de academicieni incompetenţi care susţin teoria sumera, a naşterii civilizaţiei, intitulată: „La scrittura ènata în Europa”, carte de unde am aluat aceste fotografii cu pietre antice inscripţionate

Golgo Băunei – F. Selis Photo Archive

— F. Selis Photo Archive

Incisioni astiformi al Nuraghe Nuracale Scanu Montiferru – F. Selis Photo Archive

Nuraghe Nuracale Scanu Montiferru – F. Selis Photo Archive

Nuraghe Domu Eccia Uras – F. Selis Photo Archive

Fonte:

http://ilpopoloshardana.blogspot.ro/2013/06/la-scrittura-e-nata-in-europa.html

http://www.academia.edu/3036019/Lascritturaenataineuropaindice

Marco MERLINI 2009, Neo-Eneolithic Literacy în Southeastern Europe: an Inquiry into the Danube, Biblioteca Brukenthal XXXIII, Ministery of Culture of România and Brukenthal National Museum, Editura Altip, Alba Iulia

Marco MERLINI 2004, La scrittura ènata în Europa? Prehistory knowledge project – Ed. Avverbi

Iată însă şi alte mărturii ale anticei civilizaţii de mult apuse care poate ar dori să iasă la lumina şi în România dar nu are loc de habarnişti şi ignorant.

Cam la fel crucea de pe piatra lui Stanciu cu cea de pe piatra italiana care se găseşte în afara cercului, nu???

Aaa, cam dau la fel, nu?? Îmi pare rău ca milioane de habarnişti îşi dau ei cu părerea ca bolovanii cu linii sunt doar nişte ciudăţenii ale naturii, iar cine îi considera urme ale vreunei civilizaţii are doar o imaginaţie bolnava.

Ba mai mult decât atât, dacă alăturam fotografiei de mai jos o alta făcută la noi şi denumita calendarul de la Policiori, ne dam seama că nu numai etruscii au plecat de prin aceste locuri ci şi Nuragii.

Deci, înainte de a împroşca cu nămol oamenii demni care se străduiesc să vă arate că aţi fost minţiţi, deschideţi ochii şi priviţi aşa cum trebuie mâzgălelile de pe bolovani, aşa cum s-a comentat sub ştirea din ziarul de Buzău.

Dacă pentru mulţi romani mâzgălelie antice care abia se mai distig pe anumite artefacte sunt doar aiureli create de minţi bolnave, prin alte tari se face aur un astfel de bolovan pentru ca acolo sta scrisa o istorie despre care nu ţi s-a spus nimic, iar atunci când ţi se spune tu eşti prea dobitoc şi îndoctrinat ca să o crezi şi să deschizi ochii să o şi vezi.

http://ilpopoloshardana.blogspot.ro/2012/08/scrittura-nuragica-lettere-dal-passato8.html

Fragmenţi din cartea „POVESTEA ÎNROBIRII TALE” GETIA, VOL I, AUTOR: GABRIELA DOBRESCU